

være hensigtsmæssigt, at Udvalgets Forslag til § 15 ikke vedtages. Fremdeles vil jeg tillade mig at henvende Thingets Opmærksomhed paa § 16; det er nemlig klart, at for § 16 saaledes, som den staaer i Udkastet, maae alle de Herrer stemme, som igaar stemte for § 2, da den førstnævnte Paragraph slutter sig til den sidstnævnte. Men selv om man ikke vil gjøre denne Anvendelse af § 16 — og jeg har ikke stemt for § 2 —, saa vil dog § 16 kunne gjøre megen Nytte, under den Forudsætning, at den samme Bemyndigelse til at tilstede Sammenlægningen bliver hos Ministeriet i et temmelig stort Omfang, idet de i § 16 foreslangte Oplysninger ville kunne tjene til et godt Grundlag for Ministeriet til at behandle saadanne enkelte foreliggende Tilfælde, som skulde afgjøres ved den samme Bevilling, og derfor foretrækker jeg Udkastets § 16 for den af Udvalget foreslaaede Redaction. Jeg nægter ikke, at man, ved at stemme for Udkastet i dette Punkt og mod Udvalget, vil gaae tabt af nogle af de Henviisninger, som Udvalgets § 16 har til den af det foreslaaede § 1; men deels vil dette kunne rettes ved 3die Læsning, og deels maa jeg være af den Mening, at de Bestemmelser om Sammenlægningen, som bleve vedtagne ved de første Paragrapher, maae udgaae af Loven, og der er saaledes ingen Brug for Udvalgets Affattelse af § 16, hvorimod Udkastets meget godt kan blive staaende.

Bregendahl: Med Hensyn til det Spørgsmaal, som før blev reist om en Taxt for Landmaaleres og Landinspecteurs Forretninger, da troer jeg, at den ærede Indenrigsminister har Ret i, at han ikke er berettiget til, ad administrativt Veie at foreskrive en Taxt for dem, idet jo allerede en Lov bestemmer Betaling for visse af deres Forretninger. Dertil kommer, at slige Bestillinger ere frit erhvervede, som kun behøve en Autorisation af det Offentlige, for at Vedkommende kan udføre disse Forret-

ninger, men uden at de staae i noget videre Underordningsforhold til Ministeriet; derimod er der en enkelt Klasse af disse Mænd, nemlig Stifts-Landinspecteurer, for hvilke faste Taxter maafee kunde foreslaaes af Ministeriet, dog næppe for de nu ansatte, men for dem, som herefter ansættes. Stiftslandinspecteurer staae jo nemlig som Statsembedsmænd, der altsaa maae være underordnede vedkommende Ministerium. Jeg kan imidlertid ikke nægte, at det var meget ønskeligt, at der kunde træffes andre Regler med Hensyn til Betalingen for Landmaaler- og Landinspecteurforretninger, da det er Forretninger, hvis Beføstning i hoi Grad falder til Byrde for de mindre Jordbestodere. Der har ogsaa tidligere fra Indenrigsministeriets Side, jeg troer i Finantsloven for 1850, været fremsat et Forslag, som sigtede til nogen Udjevning af denne Sag, og jeg vil derfor tillade mig at rette det Spørgsmaal til den ærede Indenrigsminister, om han er betænkt paa at optage den Tanke, som dengang blev udtalt af Indenrigsministeren, om at træffe en Ordning af hele dette Forhold med Hensyn til Landinspecteurforretningerne, navnlig med Hensyn til Ansættelsen af flere Landinspecteurer, som da naturligvis ved deres Ansættelse kunne forpligtes til at underkaste sig en bestemt Taxt. Jeg troer, at dette vil være en Forandring, som vil være meget ønskelig, netop i de mindre Jordbrugeres Interesse.

Rettelse.

Nr. 173 Sp. 2745 L. 5 f. n. „Modstanden“ læs: „Modstandere“.